

שמשתגנו מדברת בהן — היינו תבואה⁽³⁾ **מפוזרין** על פני שטח מסויים [בגמרא יתבאר באיזה פיזור מדובר],

או שמצא **מעוֹת מפוזרות**,

וכן אם מצא **כריכות** [עומרים קטנים של תבואה] **ברשות הרבים**, שמהלכין שם בני אדם רבים, ודורכים על הכריכות, ואף אם היה בהם סימן, הרי הוא נשחת על ידי הילוך הרבים⁽⁴⁾.

ועגולי דבילה [תאנים יבשות כתושות ודבוקות זו בזו, ועשויות בתבנית עיגול], שאין בהם סימן, לפי שכולם עושין אותן באותה צורה,

ובכרות של נחתום [שאופה ככרות רבים כדי למכרם], שאין בהם סימן, לפי שכל ככרות

של נחתומים — שוין הן⁽⁵⁾ [אבל ככרות של בעל הבית, שאופה אותן לעצמו, יש בהן סימן. משום שאין דרך בעל הבית ללוש עיסה מרובה, ואינו יכול למלא לבדו תנור שלם, ולכן מצטרפים כמה בעלי בתים יחד לאפיה. ומשום כך מסמן כל אחד את ככרו, כדי שיכירום. אבל נחתום אופה פת מרובה, וממלא לבדו תנור שלם],

ומחרוזות של דגים [דגים החרוזים על חוט], שאין בהם סימן, לפי שכולם קושרים אותם באותו אופן,

וחתיכות של בשר, באופן שאין סימן בגוף החתיכה, וגם צורת החיתוך וגודל החתיכה קבועים הם,

וגיוי צמר הלקוחין ממדינתן, הלקוחין כמות שהן גזוזות, שאינן מעובדות עדיין,

3. בשטמ"ק כתב: "כגון תבואה וקטנית".

4. כך פירש רש"י. והקשה המהר"ם שיף [וכן הקשה בתוס' רעק"א], למה פירש את המשנה לפי דעת רבה [להלן], שסובר סימן העשוי לידרס — לא הוי סימן, ולא פירש כדעת רבא, שהלכה כמותו [כפי שפסקו הרמב"ם והשו"ע], שהוי סימן, וכאן מדובר שאין סימן בכריכות! ובשו"ת יהודה יעלה [ח"ב סימן ר"כ] תירץ על פי הפרישה [חו"מ סימן רס"ב, אות י"ג], שכתב שמחלוקת רבה ורבא היא דווקא אם הסימן עדיין על האבירה. אבל אם נדרס כבר, נחשב כאילו אין בו סימן. וזו כוונת רש"י שכתב "ואם היה סימן נקשר עליהן — הרי הוא נשחת", שעכשיו אין בו סימן, ורק הבעלים אומרים שהיה בו סימן ועתה אין בו. והיינו כדעת רבא, שהרי לדעת רבה, גם אם היה בו עתה סימן, הרי הוא שלו, שהרי הבעלים

נתייאשו כבר. ועיי"ש שהביא עוד תירוצין.

5. כך פירש רש"י. והקשה הרש"ש, הא תנן במסכת דמאי [פ"ה משנה ג'] "הלוקח מן הנחתום וכו' ואפילו מדפוסין הרבה", ומוכח שיש אצל הנחתום כמה דפוסים!

וכתב, שלולי דברי רש"י, היה אפשר לפרש, כיון שהנחתום עושה כדי למכור ללוקחים, אין ידוע אם נפלה הככר מהנחתום או מהלוקח, ומאיזה לוקח, ולכן הרי אלו שלו.

ויש שביאר את דברי רש"י לפי מה שכתב לקמן [נו א ד"ה פלטר], שפלטר לוקח ככרות מהרבה בעלי בתים ומוכר לנחתומים, וזהו שינוי הדפוסים הנמצא בככרות הלקוחין מנחתומים. אבל ככרות שאופה הנחתום בעצמו — שוין הן. ולכן אפשר לומר שכאן מדובר בככרות שאפה הנחתום בעצמו [נפש חיה].